

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Europaudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. oktober 2015
Kontor: Stats- og Menneskerets-
kontoret
Sagsbeh: Anders Sparholt Jørgensen
Sagsnr.: 2015-0037-0134
Dok.: 1760735

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 27 vedrørende forslag til lov om omdannelse af retsforbeholdet til en tilvalgsordning (L 29), som Folketingets Europaudvalg har stillet til justitsministeren den 12. oktober 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Espersen (DF).

Søren Pind

/

Louise Vadheim Guldborg

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 27 forslag til lov om omdannelse af retsforbeholdet til en tilvalgsordning. (L 29) fra Folketingets Europaudvalg.

”Ministeren bedes bekræfte, at lovgivningsbeføjelsen i grundloven er omfattet af et delegationsforbud, således at lovgivningskompetencen - på nær de for § 20 relevante - ikke kan delegeres til andre myndigheder. Spørgsmålet er tidligere stillet som EEU alm. del – spørgsmål 10 (folketingsåret 2014-15, 2. samling)”

Svar:

1. I henhold til grundlovens § 3 er den lovgivende magt hos kongen (regeringen) og Folketinget i forening.

Det er dog almindeligt antaget i den statsretlige litteratur, at grundloven i et vist omfang giver mulighed for, at lovgivningsmagten kan delegere den kompetence, som den er tillagt efter grundlovens § 3, 1. pkt.

Der henvises herom bl.a. til Jens Peter Christensen m.fl., Dansk Statsret, 1. udgave (2012), side 140 ff., Poul Andersen, Dansk Statsforfatningsret, 1. udgave (1954), side 547 ff., Max Sørensen, Statsforfatningsret, 2. udgave ved Peter Germer (1973), side 203 ff., Henrik Zahle, Dansk forfatningsret 1 – Institutioner og regulering, 3. udgave (2001), side 373 ff., og Peter Germer, Statsforfatningsret, 5. udgave (2012), side 103 ff.

Grundlovens § 3, 1. pkt., indeholder således ikke et generelt delegationsforbud, og det er almindeligt forekommende, at love indeholder bemyndigelser til ministre til at fastsætte regler om nærmere angivne spørgsmål.

Adgangen til at delegere lovgivningskompetence er dog ikke ubegrænset. Bl.a. må en række grundlovsbestemmelser fortolkes således, at de udelukker delegation på de pågældende sagsområder. Det gælder f.eks. grundlovens § 20. Det er således almindeligt antaget i den statsretlige litteratur, at lovgivningsmagten ikke kan delegere den kompetence, som den er tillagt efter § 20, til at overlade beføjelser til mellemfolkelige myndigheder.

Der henvises om dette spørgsmål til bl.a. Jens Peter Christensen, m.fl., a.st., side 139, Poul Andersen, a.st., side 552, Max Sørensen, a.st., side 207, Alf Ross, Dansk Statsforfatningsret II, 3. udgave ved Ole Espersen (1983), side 488, Henrik Zahle, a.st., side 377, og Peter Germer, a.st., side 102 og 105 f.

Derimod er det selve formålet med grundlovens § 20, at beføjelser, som efter grundloven tilkommer rigets myndigheder, herunder lovgivende myndighed efter grundlovens § 3, 1. pkt., ved lov i nærmere bestemt omfang kan overlades til mellemfolkelige myndigheder.

2. Lovforslaget om omdannelse af retsforbeholdet til en tilvalgsordning indebærer ikke delegation af den kompetence, som lovgivningsmagten er tillagt efter grundlovens § 20, til (ved lov) at fastsætte regler om overladelse af beføjelser til mellemfolkelige myndigheder. Reglerne herom er således udtømmende fastsat i lovforslaget ved den ændring af tiltrædelsesloven, som § 3 indebærer. Der henvises i den forbindelse til pkt. 1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til forslagets § 3.

Som det fremgår af den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 23 til lovforslaget, indebærer lovforslaget, at der på forhånd gennemføres én samlet § 20-procedure om overladelse af beføjelser på området for retlige og indre anliggender.

Om grundlovens § 20, herunder spørgsmålet om på hvilket tidspunkt en § 20-procedure kan gennemføres, henvises nærmere til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 23 til lovforslaget.